

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucourol de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminecă.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Isus, vindecătorul orbilor.

Nicio minune a lui Isus nu are așa de adânc înțeles, cași vindecarea orbilor. Isus, Regele lumini, dă din lumina lui celor lipsiți de lumină. Ce milă dumnezeiască, ce dărnicie supranaturală se ascunde în vindecarea orbilor! Dar dulcele Isus, nu numai lumina ochilor o dăruiește, ci, ce este mai mult, și lumina sufletului, vindecarea orbilor nefiind altceva, putem afirma aceasta, decât simbolul l u m i n ă r i i sufletelor. Și nenumărați oameni primesc lumina aceasta dela Isus în fiecare zi. Dar trebuie lumina sufletească să o ceară dela El.

Cum citim în diferite locuri ale sf. Scripturi, orbii totdeauna au cerut vindecarea lor dela dulcele Mântuitor. Orbii din Evanghelia de azi strigă: „Miluiește-ne

pe noi fiul lui David.“ Și când Isus îi întreabă: „Credeti, că pot să fac eu aceasta?“ Ei au răspuns: „Da, Doamne.“ Și glasul blând al lui Isus și atingerea lui minunefăcătoare în momentul următor le aduce vindecarea mult dorită: „După credința voastră să fie vouă,“ — spuse El și așa fu.

Ceata orbilor din lumea de azi de ce nu cere lumina sufletului ei dela Isus? Căci foarte mulți suferă în lumea noastră de orbire totală sau parțială. Cei mai mulți dintre oameni sunt miopi. Nu văd mai departe decât lungimea unei vieți de om, ba de multe ori privirea lor nu pătrunde nici în viitorul cel mai apropiat, se mărginește la prezent. Ce e plăcut în prezent, ce e poate util pentru viața lor pământească

este ales de ei, nebăgând seamă că aduce pagube nemăsurate pentru viața lor veșnică. Aceștia sunt orbi pentru tot ce depășește cercul de vedere strâmt al lor.

Apoi sunt mulți aceia, care suferă de daltonism sufletesc. Nu pot să deosebească culoarea binelui de aceea a răului și a virtuții de aceea a păcatului. Ei acționează după împrejurări și fiindcă aceste mai toate sunt în defavoarea sufletului nostru, mai adeseori rău. Când din întâmplare fac bine, nici atunci n'au conștiința binelui, căci ei nu cunosc contrastul lui: răul.

Sunt și de aceia, care sunt presbiți, sufletul lor nu privește ce e apropiat, ci în depărtare își caută mântuirea. Aceștia neglijează ocaziile de a câștiga merite în viața de toate zilele, prin mici renunțări, răbdări și oferirea muncii

zilnice, ei nu văd nevoile fratelui, căci acele sunt prea aproape de ei și iubirea nu este motorul vieții lor. Ei se cred capabili de mari suferințe pentru credința lor, ziua întreagă se roagă, cu ochii ațintiți spre albastrul cerului, dar nu știu că Dumnezeu e de față în tot locul unde cineva muncește din iubire față de El.

Dar cei mai nefericiți dintre toți sunt aceia, care sufer de orbire totală sufletească. Aceștia n'au credință, n'au bunătate, n'au virtuți, n'au mângâiere. Intunerecul, al cărui domn este Lucifer, îi înconjoară și ei fac răul cu adevărată patimă, numai ca să facă rău. Aceștia înnebuniți de întunerecul mare ce se așterne în jurul lor, ar vrea să-l ucidă pe Dumnezeu, pe semenii lor și pe ei înșiși. Fiecare cuget, sentiment și faptă a lor strigă la cer. Aceștia necunoscând lumina nu o cer dela Isus. Să o cerem noi pentru ei. Și Isus care a murit pentru lumea întreagă le va da-o. Căci El iubește nespuse de mult oamenii. Să mântuim prin rugaciunea noastră sufletele, cum a făcut sf. Tereza, sora cea mică, din Lisieux. Și vom avea

mângâierea mare de a vedea cum li-se deschide vederea fraților noștri orbi.

Iar cei care numai parțial sunt orbi, să se roage ei înșiși, ca Isus luminân-

du-i să vadă totdeauna ce trebuie să facă. Să strige și ei, cu cei doi orbi din Evanghelie: „Miluește-ne pe noi, fiul lui David.“

Dr. Irina Berinde.

Autograma acordată de Excelența Sa Episcopul nostru: „DUMINECII.“

Casa preotească

Doamna preoteasă.

De câteori trec pe lângă o gospodărie preotească. am impresia că o placă de marmoră răsare din zidul casei, și că acolo stau cuvintele din sfânta Evanghelie: „Și erau drepti amândoi înaintea lui Dumnezeu, umblând între toate poruncile și dreptățile lui Dumnezeu, nevinoși.“ (Sfinții Zaharia și Elisabeta.

Mi s'a întâmplat câteodată chiar să pătrund într'o asemenea sfântă gospodărie. Și am simțit că umblă Domnul în casa văruiată cu alb, în casa plină de liniște și Taină, cu ferestrele larg deschise spre grădini. Doamna preoteasă ca o umbră se strecura prin odăi. Din toată ființa ei se împrăștiă ca o mireasmă de sfințenie...

Simțiai bine că dansa aici e inima omenească pe care se poate odihni preotul, roua din care putea sorbi fără să se otrăviască, umbra de care avea nevoie ca să-și odihnească ochii aici, pe pământ, din voia Domnului.

Preotul stă în mijlocul nostru ca un far ce-și împrăștiă razele peste genuna apelor, ne arată mântuirea nouă, luntrașilor ce nu mai vedem prin negurile nopții cu ochii noștri orbi, cărora vuetul valurilor dușmănoase ne ia mintea, ne ia puterea, ne ia calmul ce trebuie văslașului.

Preotul e vestitorul lui Dumnezeu, e solul lui, e înlocuitorul; prin mâinile, prin elevațiunea sufletului lui ne vine puterea sfințelor Taine, el ne umanizează, ne ridică deasupra animalului. Când pe privește pre-

otul, în sufletul nostru picură boabe de rouă cum picură din contemplarea Celui neasămanat de dulce: curăție, smerenie, spirit de ascultare, blândețe, generozitate, zel aprins de a mântui sufletele, bunătate, dragoste gingasă. „Acea” care stă alături de preot e umbra crinului ce-și înalță miresele spre Domnul. Ea nu-i ispită, ci afecțiune gingasă, sinceră, curată, serioasă, ascultătoare, tăcută, devotată, îngerească.

Cum trăesc ei? Lăsăm pe Preasfințitul Gay să vorbiască: „Zaharia și Elisabeta trăiau ca copiii aceluiaș tată, luminați de aceeaș credință, răzămându-se pe aceleași speranțe, însufleșiți de o aceeaș dragoste, mergând în acelaș pas pe o cale unică, spre acelaș țel fie aici, jos, fie acolo, sus. Fiecare împărtașa bucuriile și durerile celuilalt. Își îndurau cu răbdare defectele, omisiunile erau scuzate, își iertau greșele fără efort, fără să treacă vreme multă. Fiecare își căuta de datoriile sale liber, regulat. Își ajutau, nu-și puneau pedici. Conștiința soțului dubla conștiința soției și soția, la nevoie susținea pe aceea a soțului. Își purtau mare respect unul altuia, se tratau cu politețe, erau prevenitori unul față de celălalt, întrecându-se în atențiuni... Și casa particulară a preotului Zaharia era un templu: simplitate, ordine, lucru, rugăciune, gânduri înalte, conversații pioase, folositoare.”

Într-o parohie pioasă, privirile femeilor cată de obicei spre soția preotului. Ele înși-le îi cer să fie *modelul* lor. Dânsa e ca o prelungire o soțului în milă, sfat, ajutorare, îndem spre viața curată, senină, superioară a vieții creștine catolice, religie care îndeamnă pe om la viața harnică, disciplinată și nu de

loc prozaică, ci plină de ideal, de poezie, de optimism.

Soția preotului e ea însăși misionară. Ea lucrează prin contimporanele ei, în regiunea în care se află, în colțul în care se găsește la întărirea familiei creștine, înălțarea vieții sociale, la apropierea oamenilor de Domnul.

Octavia Corodeanu.

Misiuni sfinte în Borșa II.

(Urmare)

La sfârșitul sf. Liturghii P. C. Sa a ținut predică despre însemnătatea sufletului, arătând cu o claritate neuzitată, că sufletul este mai scump ca lumea întreagă și dacă voim să-l mântuim, trebuie să lăpădăm iubirea lumii dela inima noastră și să ne plecăm voinței dumnezeiești.

De aici înainte până la sfârșit serviciile sf. misiuni, au fost frecventate cu multă în suflete din partea credincioșilor și predicile rostite de două ori la zi prin P. C. Sa, au fost ascultate cu mult interes. Dovada este numărul — destul de frumos — a celor se s'au mărturisit și cuminecat în decursul sf. misiuni, de 1177 suflete.

Inchierea s'a făcut Duminecă 2 Iulie la sf. vecernie, când P. C. Sa, după sfințirea crucei și rugăciunile de mulțumită și a luat rămas bun.

Cu adevărat în cuvântul de mulțumită adresat P. C. Sale de M. On. Gavril Timiș, s'a amintit, că am fost încreștinați din păgânismul modern. Ceeace gura, prin cuvinte măestrite, n'a putut să mărturisească, au adevărit lacrimile vărsate, cu ocaziunea acestei despărțiri de trimisul Domnului. Laudă și mul-

țumită lui Dumnezeu și apoi aceluia care au pregătit aceste momente, ce nu vor fi uitate și mai ales M. Onoratului Gavril Timiș care și-a pus toată însuflețirea de slujitor vrednic al altarului, ca să-și adune roadele muncii sale de-o viață, pentru a fi numărate la această încercare binemeritată.

Gavril Mariș

A. ST. R. U.

Vor fi între cetitori noștri cari poate că nu știu încă că la București nu numai Agrul are organizație, care desvoltă o activitate intensivă, dar pe lângă Agru e organizată și Asociația Studenților Români-Uniți (București III. Str. Polona 48) pe scurt Astru.

Preafericitul nostru Părinte Papa Piu XI în anul sfânt 1925 în seara zilei de 19 Septembrie a primit în audiență între alți pelerini și Asociația internațională a tinerimii catolice sosiți la Roma ținând și al IV-Lca Congres internațional, la care a luat parte tinerimea alor 26 națiuni în număr total de 4000 și le a ținut o cuvântare adevărat părintească.

La acel Congres afară de tinerimea din Italia a fost reprezentată tinerimea următoarelor țări: Franța (800) de tineri, Belgia (400) Olanda, Germania (200) Danemarca, Polonia (30), Lituania, Letonia, Estonia, Cehoslovacia (280) Ungaria (300), Austria (200), Elveția, Brazilia, Uruguay, Argentina, Chili, Mexicul, Statele Unite ale Americii (400) Canada, China.

Publicând „Vestitorul” aceea cuvântare și constatând din raportul ce s'a dat despre acel Congres, că tinerimea și de credință română, nu a fost reprezentată, poate pentru că nu era nici organizată, cu

drept cuvânt a întrebat în da-rea de seamă:

„Tinerime catolică din România, tu când te vei trezi.”

Tinerimea catolică din România ș'a trezit și caută să urmeze cuvintele Părintelui — la împreuna lucrare în Acțiunea catolică și se pun la lucru în cadrele Astru-lui.

E numai firesc ca și în această privință conduce capitala țării noastre, Bucureștiul, unde atât Agrul cât și Astrul sunt dătătorii de ton. E apoi o coincidență măgulitoare în special pentru Agrul nostru în eparhia Maramureșului că președintele Austrului la București e un fiu al Maramureșului.

Iată ce ni s'a comunicat cu data de 15 crt. din partea Preșidenției Astrului:

A. ST. R. U. București intenționând să aranjeze în iurul datei de 15 August a. c. la Baia-Mare un festival religios — artistic — cultural sub patronajul Înaltului Arhiere al Maramureșului și cu concursul asociațiilor religioase locale, face un călduros și insistent apel solicitând sprijinul Agrului Diecezan voind a face din acel festival o sărbătoare catolică.

Vom urmări cu atenție pregătirile și menționăm numai atât că doar în ziua de 15 August P. S. Sa episcopul va conduce pelerinajul la Moisei.

Vom publica amănunte despre program și invităm deja

de pe acuma toate organizațiile noastre din Vicariatul Maramureșului ca de cu bună vreme să facă cele de lipsă de a trimite delegați la festivalul proiectat, făcând propagandă specială între tineretul credincios.

No. 246—1933. vic.

Cătră toate oficiile parohiale din vicariatul Maramureșului

Prin aceste se aduce la cunoștința tuturor purtătorilor oficiilor parohiale din Vicariat, că exercițiile spirituale (seria II.) vor lua început cu ziua de 28 August crt. și se vor termina în 2 Septembrie crt. În consecință preotii mai jos vizați se vor prezenta în ziua de 28 August crt. la orele 17 (5 p. m.) în clădirea Liceului de fete din Sighet. Din:

I. Districtul Sighet: 1. Vasile Bălint (Giulești), 2. Petru Perșe (Sârbi), 3. Vasile Godja (Nănești), 4. Cornel Bălan (Călinești), 5. Ioan Dragomir (Ocna-Șugătag), 6. Dr. Alexandru Filipciuc profesor (Sighet), 7. Antoniu Huban (nouhirotionit), Andrei Serbac (Dessești).

II. Districtul Iza: 9. Victor Mesaroș (Glod), 10. Ioan Petruș (Săliștea de sus), 11. Gheorghe Petrovay (Bocicoel), 12. Lazar Sângeorzan (Rozavlea), 13. Ioan Dunca (Ieud II.)

III. Districtul Vișeu: 14. Gavril Timiș (Borșa II.) 15. Gavril Mariș (Borșa III.), 16. Iuliu Ardelean (Mănăstirea Moiseiului), 17. Andreiu Coman (Moiseiu).

Cu privire la administrarea parohiilor rămase fără preot pe timpul exercițiilor, dispun următoarele:

1. Giulești va fi îngrijit de Lazar Gherman (Berbești), 2. Sârbi — Stefan Ilniczky (Budești), 3. Nănești — Mihail Hotea (Bărsana), 4. Călinești — Anton Dunca (Văleni), 5. Ocna-Șugătag — Gheorghe Iurca (Breb), 6. Glod — Ioan Bărsan (Poieni), 7. Săliștea de sus beu. inf. — Petru Vlad (Săliștea) 8. Bocicoel — Vasile Dunca (Cuhea), 9. Ieud — Gheorghe Cosma (Dragomirești), 10. Rozavlea — Vasile Cochina (Șieu), 11. Borșa I. — Augustin Babiciu (Borșa III.) 12. Borșa II. — Augustin Babiciu (Borșa III.) 13. Moiseiu — Victor Stefiu (Vișeu de sus), 14. Mănăstirea Moiseiu — Ioan Găzdac (Săcel), 15. Dessești — Mihai Rednic (Crăcești).

1. Taxa de întreținere la seria I. a fost, **inclusiv toate speșele 316 Lei.**

2. Preoții, cari vor dori a liturghisi, vor aduce cu sine ornate și Liturghicon.

3. Fiecare preot va avea la sine Orologier și vreun op ashetic.

Sighet, la 18 Iulie 1933.

Oficiul vicarial.

Calendar săptămânal.

23 — 30 Iulie 1933.

23. Dumineca VII după Rusalii. (Ap. Rom. 15, 1. Ev. Mat. 9, 27) M. Trof. Foca
 24. Luni M. Cristina † 300
 25. Marți adorm. sf. Ana
 26. Mercuri Ermolae
 27. Joi M. Pantelimon
 28. Vineri Ap. Prochor
 29. Sâmbătă M. Calinic.

